

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

Komission asetus (EY) N:o 263/1999, annettu 4 päivänä helmikuuta 1999, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1

★ **Komission asetus (EY) N:o 264/1999, annettu 4 päivänä helmikuuta 1999, edellytyksistä luokitella jäädytettyä naudanlihaa yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 0202 30 50 annetun asetuksen (ETY) N:o 139/81 muuttamisesta** 3

★ **Komission asetus (EY) N:o 265/1999, annettu 4 päivänä helmikuuta 1999, appelsiineista markkinointivuonna 1998/99 maksettavan ennakkotuen määrän vahvistamisesta** 5

Komission asetus (EY) N:o 266/1999, annettu 4 päivänä helmikuuta 1999, maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2850/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 6

Komission asetus (EY) N:o 267/1999, annettu 4 päivänä helmikuuta 1999, maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2849/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 7

Komission asetus (EY) N:o 268/1999, annettu 4 päivänä helmikuuta 1999, asetuksessa (EY) N:o 1564/98 tarkoitetun ohran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta 8

Komission asetus (EY) N:o 269/1999, annettu 4 päivänä helmikuuta 1999, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2004/98 tarkoitetun tavallisen tarjouskilpailun osana 9

Komission asetus (EY) N:o 270/1999, annettu 4 päivänä helmikuuta 1999, asetuksessa (EY) N:o 2007/98 tarkoitetun kauran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta 10

Komission asetus (EY) N:o 271/1999, annettu 4 päivänä helmikuuta 1999, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1079/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 11

1

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

Komission asetus (EY) N:o 272/1999, annettu 4 päivänä helmikuuta 1999, rukiin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1746/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	12
Komission asetus (EY) N:o 273/1999, annettu 4 päivänä helmikuuta 1999, ohran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1078/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	13
Komission asetus (EY) N:o 274/1999, annettu 4 päivänä helmikuuta 1999, viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	14
Komission asetus (EY) N:o 275/1999, annettu 4 päivänä helmikuuta 1999, maltaiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	16

II *Säädökset, joita ei tarvitse julkaista*

Komissio

1999/99/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 3 päivänä kesäkuuta 1998, Sisilian alueellisen lain N:o 25/93 työllisyyttä Sisiliassa edistävästä erityistoimenpiteistä (51, 114, 117 ja 119 artikla) ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(1998) 1713).....** 18

1999/100/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 14 päivänä heinäkuuta 1998, tuesta Leukasin nomoksen linssintuottajille (tiedoksiannettu numerolla K(1998) 2367).....** 25

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 263/1999,
annettu 4 päivänä helmikuuta 1999,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavista laskentayksiköistä ja muuntokursseista 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 150/95 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguay'n kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden

tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta, ja

edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitellylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä helmikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4

⁽³⁾ EYVL L 387, 31.12.1992, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL L 22, 31.1.1995, s. 1

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi
4 päivänä helmikuuta 1999 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	55,0
	204	41,8
	999	48,4
0707 00 05	068	116,3
	999	116,3
0709 10 00	220	213,2
	999	213,2
0709 90 70	052	150,2
	204	187,0
	999	168,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	73,9
	204	42,6
	212	42,4
	600	47,0
	624	52,3
	999	51,6
0805 20 10	204	72,5
	624	82,3
	999	77,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	56,2
	204	65,5
	464	94,1
	600	72,5
	624	69,5
	999	71,6
0805 30 10	052	53,4
	600	62,3
	999	57,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	76,4
	060	49,2
	400	73,3
	404	61,9
	728	78,5
	999	67,9
0808 20 50	052	134,7
	388	104,8
	400	85,9
	624	55,7
	999	95,3

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2317/97 (EYVL L 321, 22.11.1997, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 264/1999,
annettu 4 päivänä helmikuuta 1999,
edellytyksistä luokitella jäädetyttä naudanlihaa yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 0202 30 50 annetun asetuksen (ETY) N:o 139/81 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1633/98⁽²⁾,

ottaa huomioon edellytyksistä luokitella jäädetyttä naudanlihaa yhteisen tullitariffin alanimikkeeseen 0202 30 50 16 päivänä tammikuuta 1981 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 139/81⁽³⁾, sellaisena kuin

se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 134/1999⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan, sekä katsoo, että

Uusi-Seelanti on nimennyt uuden toimielimen antamaan aitoustodistuksia; sen vuoksi olisi muutettava asetuksen (ETY) N:o 139/81 liite II,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 139/81 liite II seuraavasti:

"LIITE II

Luettelo aitoustodistuksen myöntämiseen valtuutetuista viejämaiten toimielimistä

Kolmas maa	Toimielin	
	Nimi	Osoite
Argentiina	Secretaría de Agricultura, Ganadería, Pesca y Alimentación (SAGPyA), Dirección General de Mercados Ganaderos	Paseo Colón 922 1 ^{er} Piso Oficina 146 (1063) Buenos Aires Argentina
Australia	Department of Agriculture, Fisheries and Forestry—Australia	PO Box 858 Canberra, ACT 2601
Botswana	Ministry of Agriculture, Department of Animal Health and Production	Principal Veterinary Officer (Abattoir) Private Bag 12 Lobatse
Uusi-Seelanti	New Zealand Meat Board	PO Box 121 Wellington
Swazimaa	Ministry of Agriculture	PO Box 162 Mbabane
Uruguay	Instituto Nacional de Carnes (INAC)	Rincón 459, Montevideo
Etelä-Afrikka	South African Livestock and Meat Industries Control Board	Hamilton and Vermeulen Streets Pretoria
Zimbabwe	Ministry of Agriculture Department of Veterinary Services	PO Box 8012 Causeway Harare Zimbabwe
Namibia	Ministry of Agriculture, Water and Rural Development, Directorate of Veterinary Services	Private Bag 12002 Auspanplatz Windhoek 9000 Namibia"

⁽¹⁾ EYVL L 148, 28.6.1968, s. 24

⁽²⁾ EYVL L 210, 28.7.1998, s. 17

⁽³⁾ EYVL L 15, 17.1.1981, s. 4

⁽⁴⁾ EYVL L 17, 21.1.1999, s. 22

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 265/1999,
annettu 4 päivänä helmikuuta 1999,
appelsiineista markkinointivuonna 1998/99 maksettavan ennakkotuen määrän
vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjen sitrushedelmien tuottajien tukijärjestelmästä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2202/96⁽¹⁾,

ottaa huomioon tiettyjen sitrushedelmien tuottajien tukijärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2202/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 26 päivänä kesäkuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1169/97⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1145/98⁽³⁾, ja erityisesti sen 14 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (EY) N:o 1169/97 14 artiklan 1 kohdassa säädetään, että sopimusten mukaisesti jalostettaviksi toimitettujen appelsiinien, mandariinien, klementiinien, satsumien ja sitruunoiden osalta tuottajaorganisaatio voi jättää ennakkotukihakemuksen tuote- ja toimituskausikohtaisesti; kyseisen artiklan 2 kohdassa säädetään, että ennakon määrä on 70 prosenttia asetuksen (EY) N:o 2202/96 liitteessä vahvistetuista määristä; saman artiklan 5 kohdassa säädetään, että jos asetuksen (EY) N:o 2202/96 5 artiklassa vahvistetut jalostuskynnykset ovat vaarassa ylittyä, 70 prosentin osuutta voidaan alentaa,

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 1999.

jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet asetuksen (EY) N:o 1169/97 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti appelsiinien osalta markkinointivuonna 1998/99 sopimukseen kuuluvat määrät jaoteltuna toimituskausittain; näiden tietojen ja markkinointivuosina 1996/97 ja 1997/98 maksettujen tukien avulla jalostettujen määrien perusteella edellä mainittujen tuotteiden jalostuskynnykset ovat vaarassa ylittyä; markkinointivuonna 1998/99 maksettavaa ennakkotuen määrää on tämän vuoksi alennettava, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat hedelmien ja vihannesten hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1169/97 14 artiklan 2 kohdassa säädetyn appelsiineista maksettavan ennakkotuen määräksi markkinointivuonna 1998/99 vahvistetaan 48 prosenttia asetuksen (EY) N:o 2202/96 liitteessä vahvistetuista tuen määristä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan markkinointivuodesta 1998/99.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 49

⁽²⁾ EYVL L 169, 27.6.1997, s. 15

⁽³⁾ EYVL L 159, 3.6.1998, s. 29

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 266/1999,
annettu 4 päivänä helmikuuta 1999,
maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o
2850/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

komission asetuksella (EY) N:o 2850/98⁽³⁾ on avattu tarjouskilpailu, joka koskee enimmäisalennusta maissin tuontitullista Portugaliin,

komission asetuksen (EY) N:o 1839/95 5 artiklan mukaisesti⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1963/95⁽⁵⁾, komissio voi asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta; tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 1839/95 6 ja 7 artiklassa säädetyt perusteet; tarjouskilpailun voittoa se tarjouksen tekijä,

jonka tarjous on tuontitullin enimmäisalennuksen suuruinen tai sitä alhaisempi,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkiseen markkinatilanteeseen seuraa, että tuontitullin enimmäisalennukseksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2850/98 tarkoittaman tarjouskilpailun rajoissa 29. tammikuuta–4. helmikuuta 1999 välisenä aikana jätettyjen tarjousten osalta maissin tuontitullin enimmäisalennukseksi vahvistetaan 70,76 EUR tonnia kohti 53 600 tonnin kokonaismäärään asti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä helmikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 358, 31.12.1998, s. 44.

⁽⁴⁾ EYVL L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 189, 10.8.1995, s. 22.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 267/1999,
annettu 4 päivänä helmikuuta 1999,
maissin tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o
2849/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

komission asetuksella (EY) N:o 2849/98⁽³⁾ on avattu tarjouskilpailu, joka koskee enimmäisalennusta maissin tuontitullista Espanjaan,

komission asetuksen (EY) N:o 1839/95 5 artiklan mukaisesti⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1963/95⁽⁵⁾, komissio voi asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tuontitullin enimmäisalennuksen vahvistamisesta; tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 1839/95 6 ja 7 artiklassa säädetyt perusteet; tarjouskilpailun voittoa se tarjouksen tekijä,

jonka tarjous on tuontitullin enimmäisalennuksen suuruinen tai sitä alhaisempi,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkiseen markkinatilanteeseen seuraa, että tuontitullin enimmäisalennukseksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2849/98 tarkoittaman tarjouskilpailun rajoissa 29. tammikuuta – 4. helmikuuta 1999 jätettyjen tarjousten osalta maissin tuontitullin enimmäisalennukseksi vahvistetaan 74,78 EUR tonnia kohti 42 000 tonnin kokonaismäärään asti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä helmikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 358, 31.12.1998, s. 43.

⁽⁴⁾ EYVL L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 189, 10.8.1995, s. 22.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 268/1999,
annettu 4 päivänä helmikuuta 1999,
asetuksessa (EY) N:o 1564/98 tarkoitetun ohran vientiä koskevan tarjouskilpailun
osana toimitettujen tarjousten osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo, että

Espanjasta kaikkiin kolmansiin maihin vietävän ohran vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1564/98⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2309/98⁽⁶⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklan mukaan komissio voi toimitettujen tarjousten perusteella asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä,

erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädetty perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu 29. tammikuuta – 4. helmikuuta 1999 välisenä aikana osana asetuksessa (EY) N:o 1564/98 tarkoitettua ohran vientitukea koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä helmikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16

⁽⁵⁾ EYVL L 203, 21.7.1998, s. 6

⁽⁶⁾ EYVL L 288, 27.10.1998, s. 11

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 269/1999,
annettu 4 päivänä helmikuuta 1999,
tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2004/
98 tarkoitetun tavallisen tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopi-
muksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä
30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen
(ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi
muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,
ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92
soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista sää-
nöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa
toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä
kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o
1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna
asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7
artiklan,

sekä katsoo, että

tiettyihin AKT-maihin vietävän tavallisen vehnän vienti-
tukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu
komission asetuksella (EY) N:o 2004/98⁽⁵⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että
komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja
asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä
menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen
vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o

1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauk-
sessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne
tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen
suuruinen tai sitä alhaisempi, sekä se tarjouksen tekijä tai
ne tarjousten tekijät, joiden tarjous koskee vientiveroa,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen
viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enim-
mäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu
määrä, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallin-
tokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2004/98 tarkoittaman tarjouskilpailun
puitteissa 29. tammikuuta – 4. helmikuuta 1999 välisenä
aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän
enimmäisvientitueksi vahvistetaan 38,00 EUR tonnia
kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä helmikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa
jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16

⁽⁵⁾ EYVL L 258, 22.9.1998, s. 4

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 270/1999,
annettu 4 päivänä helmikuuta 1999,
asetuksessa (EY) N:o 2007/98 tarkoitetun kauran vientiä koskevan tarjouskilpailun
osana toimitettujen tarjousten osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾,

ottaa huomioon viljoja koskevasta erityisestä interventio-toimenpiteestä Suomessa ja Ruotsissa 21 päivänä syyskuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2007/98⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 244/1999⁽⁶⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan,

sekä katsoo, että

Suomessa ja Ruotsissa tuotetun kauran Suomesta ja Ruotsista kaikkiin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin

tukea koskeva tarjouskilpailu on avattu asetuksella (EY) N:o 2007/98,

asetuksen (EY) N:o 2007/98 8 artiklassa säädetään, että komission voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä,

erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädetyt perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea, ja

tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu 29. tammikuuta – 4. helmikuuta 1999 osana asetuksessa (EY) N:o 2007/98 tarkoitettua kauran vientitukea koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä helmikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16

⁽⁵⁾ EYVL L 258, 22.9.1998, s. 13

⁽⁶⁾ EYVL L 27, 2.2.1999, s. 10

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 271/1999,
annettu 4 päivänä helmikuuta 1999,
tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1079/
98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo, että

kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta tiettyjä AKT-maita, vietävän tavallisen vehnän vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1079/98⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2005/98⁽⁶⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen

vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi, sekä se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous koskee vientiveroa,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1079/98 tarkoittaman tarjouskilpailun puiteissa 29. tammikuuta – 4. helmikuuta 1999 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 33,48 EUR tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä helmikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16

⁽⁵⁾ EYVL L 154, 28.5.1998, s. 24

⁽⁶⁾ EYVL L 258, 22.9.1998, s. 8

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 272/1999,
annettu 4 päivänä helmikuuta 1999,
rukiin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1746/98 tarkoi-
tetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo, että

kaikkiin kolmansiin maihin vietävän rukiin vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1746/98⁽⁵⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen

vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi, sekä se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous koskee vientiveroa, edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1746/98 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 29. tammikuuta – 4. helmikuuta 1999 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta rukiin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 74,45 EUR tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä helmikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16

⁽⁵⁾ EYVL L 219, 7.8.1998, s. 3

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 273/1999,
annettu 4 päivänä helmikuuta 1999,
ohran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1078/98 tarkoi-
tetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo, että

kaikkiin kolmansiin maihin vietävän ohran vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1078/98⁽⁵⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen

vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi, sekä se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous koskee vientiveroa, edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1078/98 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 29. tammikuuta – 4. helmikuuta 1999 toimitettujen tarjousten osalta ohran enimmäisvientitueksi vahvistetaan 49,98 EUR tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä helmikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16

⁽⁵⁾ EYVL L 154, 28.5.1998, s. 20

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 274/1999,
annettu 4 päivänä helmikuuta 1999,
viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen
vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,

tuet on vahvistettava ottaen huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, 1 artiklassa tarkoitettujen tekijät,

vehnän ja rukiin hienoihin jauhoihin, rouheisiin ja karkeisiin jauhoihin sovellettava tuki on laskettava ottaen huomioon kyseisten tuotteiden valmistukseen tarvittava

viljamäärä; nämä määrät vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 1501/95,

maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräpaikan mukaan,

tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana,

näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta vilja-alan nykyiseen markkinatilanteeseen ja erityisesti näiden tuotteiden noteerauksiin ja hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava liitteessä mainitun suuruiseksi, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan a, b ja c kohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden, maltaita lukuun ottamatta, vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruiseksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä helmikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16

LIITE

viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettävien tukien vahvistamisesta 4 päivänä helmikuuta 1999 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)			(EUR/t)		
Tuotekoodi	Määräpaikka (1)	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka (1)	Tuen määrä
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9100	01	46,00
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	43,00
1001 90 99 9000	03	23,50	1101 00 15 9150	01	39,75
	02	0	1101 00 15 9170	01	36,75
1002 00 00 9000	03	64,50	1101 00 15 9180	01	34,25
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	40,00	1102 10 00 9500	01	82,00
	02	0	1102 10 00 9700	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	01	30,00 (2)
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	01	27,00 (2)
1005 90 00 9000	03	39,00	1103 11 10 9900	—	—
	02	0	1103 11 90 9200	01	30,00 (2)
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—
1008 20 00 9000	—	—			

(1) Määräpaikat ovat:

- 01 kaikki kolmannet maat,
- 02 muut kolmannet maat,
- 03 Sveitsi, Liechtenstein.

(2) Tukea ei myönnetä, jos tuote sisältää puristettua jauhoa.

Huom. Alueet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 2145/92, sellaisena kuin se on muutettuna (EYVL L 214, 30.7.1992, s. 20).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 275/1999,
annettu 4 päivänä helmikuuta 1999,
maltaiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,

tuet on vahvistettava ottaen huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, 1 artiklassa tarkoitettut tekijät,

maltaisiin sovellettava tuki on laskettava ottaen huomioon kyseisten tuotteiden valmistukseen tarvittava viljamäärä; nämä määrät vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 1501/95,

maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräpaikan mukaan,

tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana,

näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta vilja-alan nykyiseen markkinatilanteeseen ja erityisesti näiden tuotteiden noteerauksiin ja hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava liitteessä mainitun suuruisiksi, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan c kohdassa tarkoitettujen maltaiden vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä helmikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16

LIITE

maltaiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 4 päivänä helmikuuta 1999 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)

Tuotekoodi	Tuen määrä
1107 10 19 9000	46,00
1107 10 99 9000	63,50
1107 20 00 9000	74,50

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 3 päivänä kesäkuuta 1998,

Sisilian alueellisen lain N:o 25/93 työllisyyttä Sisiliassa edistävästä erityistoimenpiteistä (51, 114, 117 ja 119 artikla)

(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 1713)

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(1999/99/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

on kehottanut asianomaisia mainitun artiklan mukaisesti esittämään huomautuksensa,

sekä katsoo seuraavaa:

I

- (1) Komissio ilmoitti kirjeellään n:o 3416⁽¹⁾ 2 päivältä toukokuuta 1997 Italian hallitukselle päätöksestään aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely alueellisen lain n:o 25/93 51, 114, 117 ja 119 artiklassa tarkoitettujen tukien osalta. Komissio pyysi samassa kirjeessään Italian hallitusta esittämään huomautuksensa 30 päivän kuluessa tiedoksisaamisesta ja muita asianomaisia 30 päivän kuluessa kirjeen julkaisemisesta.

II

- (2) Italian hallitus on esittänyt huomautuksensa pysyvän edustustonsa kirjeessä n:o 4319 30 päivältä kesäkuuta 1997, kirjeessä n:o 6799 10 päivältä loka-

kuuta 1997, kirjeessä n:o 7072 22 päivältä loka-kuuta 1997 ja kirjeessä 6 päivältä toukokuuta 1998.

Muut jäsenvaltiot tai asianomaiset eivät ole esittäneet komissiolle huomautuksia.

III

- (3) Tuet, joihin kirjeessä 2 päivältä toukokuuta 1997 viitataan, luetellaan seuraavassa.
- (4) Sisilian alueellisen lain n:o 25/93 51 artiklan nojalla lisätään 24 miljardilla Italian liiralla (12,7 miljoonaa ecua) alueellisessa laissa n:o 36/91 säädetyn osuuskuntien tukijärjestelmän rahoitusta. Tämän järjestelmän puitteissa tuet ovat rahoituksen lisäämisen jälkeen seuraavat:
- a) 8 artiklan 1 kohdan mukaan: avustuksia osuustoiminnallisille yrityksille 50 prosenttia hyväksyttävistä investointimenoista, kuitenkin enintään 150 miljoonaa Italian liiraa (noin 78 000 ecua);
- b) 8 artiklan 2 kohdan mukaan: lainaa osuustoiminnallisille yrityksille 4 prosentin korolla investointimenoihin, joita 8 artiklan 1 kohdan avustukset eivät kata.

⁽¹⁾ EYVL C 204, 4.7.1997, s. 10

Kyseistä tukea voidaan myöntää työpaikkojen säilyttämiseen ja lisäämiseen tähtäävien hankkeiden toteuttamiseen, uudistamiseen, laajentamiseen ja kehittämiseen investointeihin samoin kuin kone- ja laitemenoihin. Tuen intensiteetti ei saa olla suurempi kuin Sisiliassa yrityksen koon ja sijaintipaikan perusteella sovellettava enimmäisintensiteetti⁽¹⁾.

c) 14 artiklan 1 kohdan mukaan: lainaa 4 prosentin korolla enintään 24 kuukaudeksi käyttöpääoman rahoittamista varten;

d) 14 artiklan 2 kohdan mukaan: lainaa 4 prosentin korolla (15 vuodeksi, mukaan lukien kaksi kuoletusvapaata vuotta) ja leasing-sopimuksia 7,5 prosentin korolla. Hyväksyttäviä ovat samantyyppiset investoinnit ja menot kuin 8 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaan.

(5) Alueellisen lain n:o 25/93 114 artiklassa annetaan osuuskunnille lainarahoitusta myöntävälle IRCAC:lle (Istituto regionale per il credito alle cooperative) lupa myöntää majoitus- ja maatilamatkailualalla toimiville osuuskunnille edullisia lainoja, joista on säädetty mainitun alueellisen lain n:o 36/91 14 artiklan 2 kohdassa, jotta ne voisivat suoriutua maksuvelvoitteistaan kansallisille ja alueellisille julkisyhteisöille sekä rahoituslaitoksille. Tuki on rajoitettu velkoihin, jotka ovat syntyneet ennen kesäkuun 30 päivää 1993.

(6) Tätä säännöstä sovelletaan myös virkistys- ja liikunta-alalla toimiviin yrityksiin, jotka ovat tehneet alueellisen lain mukaisia lainasopimuksia ja joutuneet vaikeuksiin matkailijoiden vähentymisen vuoksi.

(7) Lain 117 artiklassa, jolla muutetaan alueellisella lailla n:o 46/97 käynnistettyä tukijärjestelmää, säädetään tuesta matkailuliikenteen edistämiseksi tilauslentojen välityksellä. Tukea myönnetään matkanjärjestäjille, jotka vuokraavat lentokoneita matkailijoiden kuljettamiseksi Sisiliaan, ja sen suuruus on 20 prosenttia aiheutuneista kustannuksista.

(8) Italialaisille ja ulkomaalaisille matkatoimistoille myönnetään seuramatkojen rautatie- ja laiva-bussikuljetuksiin avustusta, joka myös on suuruudeltaan 20 prosenttia kustannuksista.

(9) Tukikelpoisuuden edellytykset on määritelty 14 päivänä lokakuuta 1993 päivätyssä Sisilian alueen kiertokirjeessä n:o 15353 sekä kyseisten avustusten hakemiseen tarkoitetussa lomakkeessa. Avustusta myönnetään ainoastaan, jos matkailijat yöpyvät Sisiliassa vähintään 6 yötä. Matkanjärjestäjän ja matkatoimiston on ilmoitettava viranomaisille matkailijat majoittavien yritysten nimet. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä sopimuksia näiden matkanjärjestäjien kanssa, jotta voidaan taata, että matkailijat saavat avustuksen määrää vastaavan hinnanalennuksen.

Matkanjärjestäjien ja matkatoimistojen on esitettävä viranomaisille asiakirjat, joiden perusteella kuljetuskustannukset matkustajaa kohti voidaan todentaa (lasku kuljetuksista aiheutuneista kuluista, matkustajamäärä jne.). Lisäksi viranomaisille on esitettävä asiakirjat, joista ilmenee, että matkailijoiden hyväksi on tullut maksetun tuen suuruinen hinnanalennus. Matkanjärjestäjien ja matkatoimistojen on lisäksi kerrottava mainosaineistossaan tästä Sisilian alueen tukitoimenpiteestä ja matkailijoille siitä koituvasta hyödyistä.

(10) Vuosittain järjestelmään käytetään 15 miljardia Italian liiraa (7,7 miljoonaa ecua).

(11) Lain 119 artiklassa säädetään tuetuista lainoista, joiden korko on 4 prosenttia ja joita myönnetään matkatoimistoille ja muille yrityksille, jotka eivät harjoita linjaliikennettä tieliikenteessä. Lainoilla on tarkoitus rahoittaa käyttöpääomaa, ja lainan enimmäismäärä on 150 miljoonaa Italian liiraa. Artiklassa säädetään myös edullisesta Sisilian alueen myöntämästä takauksesta.

Tilivuosille 1993, 1994 ja 1995 on varattu yhteensä 3 miljardin Italian liiran määräraha.

Toimivaltaiset viranomaiset ovat ilmoittaneet 30 päivänä kesäkuuta 1997 päivätyssä kirjeessä n:o 4319, että kyseisen säännöksen mukainen järjestelmä on kumottu Sisilian alueellisella lailla n:o 33/96 ja että sitä ennen ei ollut myönnetty yhtään tukea. Näin ollen kyseisen järjestelmän takia aloitella menettelyllä ei ole enää kohdetta.

IV

(12) Osuuskunnille myönnettävä avustus, jonka rahoitusta on vahvistettu alueellisen lain n:o 25/93 51 artiklan perusteella ja jota on muutettu saman lain 114 artiklassa, kuuluu EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

⁽¹⁾ Nämä tuen enimmäisintensiteetit esitetään 1 päivänä maaliskuuta 1995 tehdystä komission päätöksessä Italiassa myönnettävästä aluetuesta (tuki N 40/95), EYVL C 184, 18.7.1995, s. 4.

(13) Tukea myönnetään Italian tietyillä alueilla toimiville yrityksille, jotka ovat näin ollen edullisemmassa asemassa muualla sijaitseviin yrityksiin verrattuna.

(14) Tuki vääristää kilpailua, koska se vahvistaa edunsaajajayritysten rahoitusasemaa ja toimintamahdollisuuksia sellaisiin kilpailijoihin nähden, jotka eivät saa vastaavaa etua. Lisäksi se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan aina kun tällaista vaikutusta esiintyy tässä yhteydessä.

Tuki vääristää kilpailua ja vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, kun edunsaajajayritykset vievät osan tuotannostaan muihin jäsenvaltioihin; samoin vaikka ne eivät harjoittaisi vientiä, kotimainen tuotanto hyöttyy järjestelmästä, koska muiden jäsenvaltioiden yritysten mahdollisuudet viedä tuotteitaan Italian markkinoille pienenevät⁽¹⁾.

(15) Tuki vaikuttaa kauppaan myös sillä tavoin, että se vaikuttaa edunsaajajayritysten sijoittautumispäätöksiin. Koska yritykset tukien takia valitsevat sijoittautumispaikakseen tuesta hyötyvän alueen tai siirtyvät jäsenvaltiosta toiseen, uuden sijoittautumispaikan tuotanto ja sieltä tulevien tuotteiden tarjonta muuttaa kaupankäyntiä jäsenvaltioiden välillä.

(16) Edellä esitetyn perusteella voidaan todeta, että alueelliseen lakiin n:o 36/91 sisältyvän järjestelmän perusteella myönnetty tuki, jonka rahoitusta on lisätty lain n:o 25/93 51 artiklan perusteella ja jota on muutettu samaisen lain n:o 25/93 114 artiklalla, kuuluu 92 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan. Tuki ei näin ollen sovellu yhteismarkkinoille, ellei siihen voida soveltaa jotakin perustamissopimuksessa määrättyä poikkeusta. Lisäksi tuki on laitonta, koska Italian hallitus on 93 artiklan 3 kohdan lykkäävästä vaikutuksesta huolimatta myöntänyt sitä ennen kuin komissio ilmoitti kantansa asiaan.

(17) Lain n:o 25/93 51 artiklaan sisältyvää, alueellisen lain n:o 36/91 mukaiseen tukijärjestelmään liittyvää rahoituksen lisäämistä sekä samaisen lain n:o 25/93 114 artiklaan sisältyviä tukijärjestelmän muutoksia koskevan menettelyn aloittaminen perustui lähinnä siihen, että tukijärjestelmästä sinänsä ei ollut tarpeeksi tietoa. Viranomaisten toimittamien lisä-

tietojen perusteella on voitu todeta, että lain n:o 36/91 nojalla käyttöön otetusta tukijärjestelmästä on ilmoitettu komissiolle huhtikuussa 1991, jolloin komissio on sen hyväksynyt⁽²⁾. Komission käytössä tällä hetkellä olevien tietojen perusteella voidaan tehdä seuraavat päätelmät.

(18) Lain n:o 36/91 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 14 artiklan 2 kohdassa säädetyin, tuottaviin investointeihin suunnattavien tiskien rahoituksen lisäämisen osalta vahvistetaan komission vuonna 1991 esittämä myönteinen kanta. Sisiliaan, joka kärsii erityisen vakavista ongelmista muun yhteisön tilanteeseen verrattuna, sovelletaan 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeusta⁽³⁾. Kyseisten tiskien soveltamissäännöksissä otetaan huomioon investointeja, hyväksyttäviä menoja ja tuen enimmäisintensiiteettiä koskevat yhteisön säännöt. Voidaan todeta, että kyseisiin tiskiinkin voidaan soveltaa 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeusta, sillä kyseessä on tuki taloudellisen kehityksen edistämiseen alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaatyöllisyys on vakava ongelma.

(19) Lain n:o 36/91 14 artiklan 1 kohdassa säädetyin, käyttöpääoman rahoittamiseen tarkoitetun rahoituksen lisäämisen osalta Italian hallitus ei esittänyt vastalauseita komission aloittaessa menettelyn. Komissio totesi tuolloin muun muassa, että kyseinen tuki on toimintatukea ja että sen myöntämisessä ei noudateta ehtoja, jotka sisältyvät komission tiedonantoon 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan soveltamisesta aluetukiin vuodelta 1988⁽⁴⁾, sillä tukea ei ole rajoitettu ajallisesti, se ei ole vähenevää eikä se ole tarkoitettu rakenteellisten ongelmien ratkaisemiseen. Näitä seikkoja ei ole kumottu.

(20) Sama pätee alueellisen lain n:o 36/91 14 artiklan 2 kohdan lainoihin, joiden myöntämisestä säädetään lain n:o 25/93 114 artiklassa. Lainat on tarkoitettu majoitus- ja maatilamatkailualalla toimiville yrityksille, jotta ne suoriutuisivat veloistaan kansallisille ja

⁽¹⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 13.7.1988 asiassa 102/87 (SEB), Kok. 1988, s. 4067.

⁽²⁾ Valtiontuki N 582/90, EYVL C 192, 23.7.1991, s. 2.

⁽³⁾ Komission päätös, tehty 1 päivänä maaliskuuta 1995 (Tuki 40/95).

⁽⁴⁾ EYVL C 212, 12.8.1988, s. 2

alueellisille elimille sekä rahoituslaitoksille. Viranomaiset eivät ole kiistäneet, etteikö tuki olisi luonteeltaan toimintatukea. Tämäkään tuki ei ole vähenevää. Kun otetaan huomioon, että kyse on jo toteutuneista menoista, tuella ei edistetä uusia investointeja.

- (21) On muistettava komission todenneen tiedonannossaan vähämerkityksellisestä tuesta⁽¹⁾, että jos tuki on enintään 100 000 ecua kolmen vuoden aikana, perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta eikä tuesta tarvitse antaa komissiolle tietoa ennakolta, kuten 93 artiklan 3 kohdassa määrätään.

Komissio on kuitenkin täsmentänyt tämän säännön soveltamiseksi, erityisesti niitä, joilla valvotaan, että useat samalle edunsaajalle vähämerkityksisenä tukena myönnettyt tuet eivät ylitä asetettua ylärajaa, ja niitä, jotka liittyvät jossakin muussa muodossa myönnetyn tuen muuntamiseen vastaavaksi avustusekvivalentiksi. Tämä vähämerkityksisen tuen sääntö koskee lähinnä pieniä ja keski-suuria yrityksiä, mutta sitä sovelletaan kaikkiin edunsaajayrityksiin niiden koosta riippumatta.

- (22) Näin ollen tuki, jonka myöntäminen perustuu lain n:o 36/91 14 artiklan 1 kohtaan ja samaisen lain 14 artiklan 2 kohdan muutokseen, josta on säädetty lain n:o 25/93 114 artiklassa, ei ole toimintatukea koskevien yhteisön säännösten mukaista. Tällaiseen tukeen ei voida soveltaa mitään poikkeusta, ja näin ollen tuki on perustamissopimuksen vastaista siltä osin kuin siihen ei sovelleta sääntöä vähämerkityksellisestä tuesta.

V

- (23) Italian viranomaiset ovat esittäneet komissiolle lain n:o 25/93 117 artiklassa säädetystä tuesta seuraavat huomautukset.
- (24) Viranomaiset toteavat ennen kaikkea, että tarkastelun kohteena olevalla tukitoimenpiteellä ei syrjitä ketään kansallisuuden eikä käytetyn kuljetusmuodon perusteella. Tuesta hyötyvät sekä italialaiset että ulkomaalaiset matkatoimistot ja matkailuyritykset, ja sitä sovelletaan kaikkiin kulkuvälineisiin. Italian viranomaiset katsovat, että näin ollen tuella ei voi olla vaikutusta näiden väliseen kilpailuun.
- (25) Lisäksi viranomaisten mielestä matkailijat ovat kyseisen tuen varsinaisia edunsaajia, koska laki velvoittaa matkanjärjestäjät ja matkatoimistot alentamaan matkan hintaa Sisilian alueen myöntämää tukea vastaavalla määrällä ja tällä tavoin siirtämään koko tukimäärän kuluttajille. Näillä talouden toimijoilla on siis vain välittäjän tehtävä eivätkä ne voi pitää itsellään edes pientä osaa Sisilian alueelta saamastaan tuesta.
- (26) Italian viranomaiset katsovat näin ollen, että vaikka tukitoimilla pyrittäisiin kiistatta houkuttelemaan matkailijoita Sisiliaan, niillä on kuitenkin vain välillisiä ja erittäin monelle taholle jakautuvia vaikutuksia koko matkailuun ja saaren talouteen yleensä. Tällaiset välilliset edut, jotka jakautuvat laajalle eivätkä ole mitattavissa, eivät Italian viranomaisten mielestä kuulu perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.
- (27) Italian viranomaiset ovat lisäksi toimittaneet tietoja Sisilian matkailualasta, joka viranomaisten mielestä tarvitsee kyseisiä tukia kehittyäkseen. Seuraavassa näitä tietoja:

Taulukko 1

Sisilian alueen antamat tiedot

Vuosi	Yöpymiset	Oleskelu Sisiliassa keskimäärin (vrk)
1991	10 820 000	4,2
1992	7 033 000	3,80
1995	9 548 000	3,01
1996	10 228 000	2,99
1997	10 329 000	3,10

⁽¹⁾ EYVL C 68, 6.3.1996, s. 9

Taulukko 2

Sisilian alueen antamat tiedot, vuosi 1996

Alue	Matkailija/asukas	Matkailijaa/km ²	Oleskelu keskimäärin (vrk) (1)
Sisilia	1,74	344	2,99
Veneto	12,04	2 899	5,10
Friuli V. G.	7,97	1 210	5,80
Val d'Aosta	22,62	821	4,02
Emilia R.	7,17	1 271	4,31

(1) Matkailijat viipyvät Italiassa keskimäärin 4,3 vuorokautta.

- (28) Lisäksi komissiolla on käytössään Sisilian aluetta koskevat seuraavat tiedot:

Taulukko 3

Matkailualan tuottama arvonlisä prosentteina koko talouselämän arvonlisästä

(Tiedot vuodelta 1991, lähde: Istituto Tagliacarne)

	(%)
Italia	2,8
Trentino	9,7
Val d'Aosta	7,1
Friuli V. G.	3,5
Veneto	3,1
Emilia-Romagna	2,8
Sisilia	1,9

- (29) Vuonna 1996 Etelä-Italian (johon Sisilia kuuluu) tuottavuus oli 76,6 prosenttia Keski- ja Pohjois-Italian tuottavuudesta. Sisilian infrastruktuurikannan yleisindeksi oli 69,3 prosenttia koko maan indeksistä (Italia = 100) vuonna 1995. Vuonna 1996 työttömyysaste oli 24 prosenttia ja nuorisotyöttömyysaste 60,1 prosenttia. Etelä-Italiassa järjestettyjen kurssien osuus on vain 22 prosenttia koko maassa järjestetystä koulutuksesta.

matkatoimistojen väliseen kilpailuun eivätkä käytettävien kuljetusmuotojen väliseen kilpailuun

- b) tuesta saatava suora taloudellinen hyöty siirtyy todellisuudessa matkatoimistoilta ja matkanjärjestäjiltä kuluttajille, joten kyseiset talouden toimijat eivät saa tuesta suoraa taloudellista hyötyä.

- (30) Komissio toteaa tukitoimenpiteistä, että

- a) voidaan Italian viranomaisten tapaan katsoa, että niillä ei syrjitä ketään, koska ne eivät vaikuta

Riippumatta a ja b kohdassa todetusta kyseinen toimenpide on laajuudeltaan ja vaikutukseltaan sellaista, että se on omiaan houkuttelemaan matkailijoita Sisiliaan. Näin ollen matkanjärjestäjät saavat siitä välillistä hyötyä, kun kysyntä tuen johdosta lisääntyy.

- (31) Vaikka komissio voi yhtyä Italian hallituksen näkemyksen, jonka mukaan tällaisen edun vaikutus jakautuu laajalle ja on välillinen eikä sitä voida mitata, komissio katsoo kuitenkin, että etu kuuluu 92 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan. Kyseisiä tukia voivat hyödyntää ainoastaan sellaiset yritykset, jotka toimivat tietyllä alueella saaden siitä etua. Tukea ei myönnetä matkailijoiden kuljettamiseen tuon alueen ulkopuolella.
- (32) Tuen vaikutukset kauppaan näkyvät myös matkailijoiden tekemissä valinnoissa. Kun kyseinen tuki saa matkailijat valitsemaan tuetun alueen matkakohteeseen, yhteisön matkailijavirrat muuttuvat. Näin ollen tuki vääristää kilpailua ja vahvistaa edunsaajayritysten rahoitusasemaa ja mahdollisuuksia kilpailijoihin nähden, jotka eivät tukea saa. Tällaisen vaikutuksen ilmetessä yhteisön sisäisessä kaupassa, tarkasteltavana oleva tuki vaikuttaa kilpailijoihin.
- (33) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että kyseiset tuet kuuluvat 92 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan. Näin ollen ne eivät sovellu yhteismarkkinoille, ellei niihin voida soveltaa perustamis-sopimuksessa määrättyjä poikkeuksia. Lisäksi tuet ovat laittomia, koska Italia on pannut ne täytäntöön 93 artiklan 3 kohdan lykkäävästä vaikutuksesta huolimatta ennen kuin komissio on ottanut niihin kantaa.
- (34) Kuten komissio totesi jo aloittaessaan menettelyn, voidakseen arvioida tukien soveltuvuutta yhteismarkkinoille sen on ennen kaikkea selvitettävä, onko kyseessä toimintatuki. Komissio totesi tuolloin myös, että kyseiset toimenpiteet eivät ole sopu-soinnussa toimintatukia koskevien yhteisön sääntöjen kanssa, koska tuki ei ole ajallisesti rajoitettu, se ei ole vähenevää eikä sillä ole tarkoitus ratkaista rakenteellisia ongelmia.
- (35) Komission on otettava huomioon myös seuraavat tekijät. Saaren luonnon ja rakennusperinnön ansiosta matkailulla voisi olla merkittävä asema Sisilian talouden kehittämisessä. Sisilia kuuluu perustamis-sopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin epäedullisessa asemassa oleviin unionin alueisiin. Rakenteellisten tekijöiden, kuten kehittymättömän infrastruktuurin ja alhaisen koulutustason vuoksi, matkailuala ei ole vielä niin kehittynyt kuin se ansaitsisi. Italian viranomaisten toimittamista tiedoista (ks. taulukko 2) ilmenee, että Sisiliassa käy viidestä Italian alueesta vähiten matkailijoita sekä väkilukuun suhteutettuna (Sisiliassa 1,75 ja muilla alueilla 7,17 – 22,62) että neliökilometriä kohti (Sisiliassa 344 ja muilla alueilla 821 – 899). Näistä tiedoista myös ilmenee, että matkailijoiden määrä Sisiliassa ei ole ainakaan lisääntynyt vuodesta 1991 ja että matkailualan tuot-tama arvonlisä on sekä koko talouselämän että muiden Italian matkailualueiden tuottamaan arvon-lisään verrattuna Sisiliassa selvästi pienempi. Kysei-sistä tiedoista ilmenee myös, että matkailijat vii-pyvät Sisiliassa keskimäärin huomattavasti lyhyemmän ajan (2,99 vuorokautta) kuin koko maassa keskimäärin (4,3 vuorokautta).
- (36) Komissio on yleensä sitä mieltä, että kehityksen on pohjaututtava pitkän aikavälin politiikkaan, jolla vaikutetaan kehityksen edistämiseen tarvittavaan infrastruktuuriin. Tarkasteltavana olevat toimenpi-teet voivat kuitenkin olla hyödyksi rakennetoimen-piteiden täydentäjänä. Kyseisten toimenpiteiden, joita sovelletaan ainoastaan silloin, kun matkailija vii-pyy saarella vähintään kuusi yötä, pitäisi vaikuttaa oleskelua pidentävästi. Kun toisaalta otetaan huomioon saaren taloudellinen tilanne ja matkailualan rakenteelliset puutteet, on välttämätöntä jatkaa väliaikaisesti alueen matkailumahdolli-suuksien kehittämisen tukemista tarkasteltavana olevien toimenpiteiden avulla. Itse asiassa voidaan olettaa, että kysynnän tukeminen parantaa matkai-lupalveluiden tarjontaa ja että kyseiset toimenpiteet voivat olla omiaan parantamaan infrastruktuuria ja kehittämään alaa.
- (37) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että tarkasteltavana olevat tukitoimenpiteet soveltuvat yhteismarkkinoille 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeuksen nojalla, jos ne rajoitetaan ajallisesti. Sopiva aikarajoitus on viisi vuotta menet-telyn aloittamispäivästä. Järjestelmän päättymis-päivä on näin ollen joulukuun 31 päivä 2002. Kun otetaan huomioon, että tukitoimenpiteet ovat olleet voimassa vuodesta 1967, on asianmukaista olla laajentamatta niitä ja lisäämättä niiden rahoitusta.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Sisilian alueellisen lain n:o 25/93 51 ja 114 artiklassa säädetyt osuustoiminnallisten yritysten tukijärjestelmien rahoituksen lisääminen ja muutokset, siltä osin kuin ne eivät kuulu vähämerkityksisen tuen säännön soveltamisalaan, ovat laittomia, koska ne on pantu täytäntöön ennen kuin komissio on ottanut niihin kantaa EY:n perustamis-sopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2 artikla

Sisilian alueellisen lain n:o 36/91 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tukitoimenpiteiden rahoituksen lisääminen, josta säädetään lain n:o 25/93 51 artiklassa, soveltuu yhteismarkkinoille EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeuksen nojalla.

3 artikla

Sisilian alueellisen lain n:o 36/91 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tukitoimenpiteiden rahoituksen lisäys, josta säädetään lain n:o 25/93 51 artiklassa, ja 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tukien muuttaminen, josta säädetään saman lain n:o 25/93 114 artiklassa eivät sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin ne ylittävät vähämerkityksisen tuen säännössä määritetyn 100 000 ecun emmäismäärän kolmen vuoden aikana, koska niihin ei voida soveltaa mitään EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 2 tai 3 kohdan eikä ETA-sopimuksen 61 artiklan 2 tai 3 kohdan poikkeusta.

4 artikla

Italian on toteutettava tarpeelliset toimet tämän päätöksen 3 artiklassa tarkoitettujen tukien lopettamiseksi viipymättä sellaisissa tapauksissa, joissa kyseisten tukien kokonaismäärä ylittää samassa artiklassa mainitussa vähämerkityksisen tuen säännössä määritetyn enimmäismäärän.

Italian on lisäksi toteutettava tarpeelliset toimet 3 artiklassa tarkoitettujen laittomasti myönnettyjen tukien takaisinmaksamisen varmistamiseksi. Tuet maksetaan takaisin Italian oikeuden ja menettelyjen mukaisesti, ja niihin lisätään kyseisten tukien takaisinmaksuun asti perittävä korko, joka vastaa Italian aluetukien nettoavustusekvivalentin laskemisessa käytettävää viitekorkoa.

5 artikla

Sisilian alueellisen lain n:o 25/93 117 artiklassa säädetyt tuet ovat EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan nojalla laittomia, koska ne on pantu täytäntöön ennen kuin komissio on ilmaissut niistä kantansa.

Ensimmäisessä kohdassa mainitut tuet soveltuvat yhteismarkkinoille EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeuksen nojalla viiden vuoden ajan menettelyn aloittamispäivästä lukien. Tämä aika päättyy 31 päivänä joulukuuta 2002. Järjestelmän laajentaminen tai rahoituksen lisääminen on kiellettyä.

6 artikla

Italian on toteutettava tarpeelliset toimet 5 artiklassa tarkoitettujen tukien lopettamiseksi 31 päivänä joulukuuta 2002.

7 artikla

Italian hallituksen on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta päätöksen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

8 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 3 päivänä kesäkuuta 1998.

Komission puolesta

Karel VAN MIERT

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 14 päivänä heinäkuuta 1998,

tuesta Leukasin nomoksen linssintuottajille

(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 2367)

(Ainoastaan kreikankielinen teksti on todistusvoimainen)

(1999/100/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon perustamissopimuksen liitteessä II lueteltujen tiettyjen tuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 827/68⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 195/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan,

on asettanut perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti määrääjän, jonka kuluessa niiden, joita asia koskee, on esitettävä huomautuksensa komissiolle⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

I

1. Kreikan pysyvä edustusto Euroopan unionissa on 19 päivänä marraskuuta 1996 päivätyllä, 22 päivänä marraskuuta 1996 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä antanut perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissiolle tiedoksi tämän kirjeen aiheena olevat toimenpiteet.

Kreikan pysyvä edustusto Euroopan unionissa on 7 päivänä maaliskuuta 1997 päivätyllä, 10 päivänä maaliskuuta 1997 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä toimittanut komissiolle komission 21 päivänä tammi-kuuta 1997 päivätyllä kirjeellä pyytämiä lisätietoja. Ensimmäisessä tiedonannossaan Kreikan viranomaiset ilmoittivat, että ministeriöiden tekemä yhteinen päätösluonnos oli jo hyväksytty kansallisella tasolla. Kreikan viranomaiset vahvistivat kuitenkin, ettei tukea ole vielä toteutettu.

2. Vuonna 1996 kuivuus horjutti vakavasti Leukasin nomoksen (Joonian saaret) tuottajien taloudellista tilannetta. Kyseiset viljelijät asuvat pääasiassa vuoristo-yhteisöissä ja heidän tulonsa ovat suuresti riippuvaisia linssinviljelystä. Tarkasteltavana olevassa valtion

tuessa on kyse rahoitustuen myöntämisestä Leukasin nomoksen linssinviljelijöille. Kuivuus tuhosi vähintään 50-prosenttisesti kyseisen nomoksen tuotannon vuonna 1996. Tuen tarkoituksena on korvata osittain viljelijöille kyseisenä vuonna aiheutuneet tulojen menetykset.

Tuen suuruus kunkin maanviljelijän osalta on 30 prosenttia tuotannon bruttoarvosta, ja se saa olla enintään 500 000 Kreikan drakmaa (GRD) hehtaarilta. Kreikan viranomaiset ovat laskeneet tuen määrän seuraavasti:

— huomioon otettu linssintuotanto on neljän viime vuoden keskituotos hehtaarilta, mikä vastaa 680:tä kilogrammaa hehtaarilta;

— tuottajille maksetut hinnat vaihtelevat 1 500 Kreikan drakman ja 2 000 Kreikan drakman välillä kilogrammalta. Tuen laskemiseksi on otettu huomioon 2 000 Kreikan drakmaa kilogrammalta;

— tuotannon bruttoarvo on 680 kg/ha x 2 000 GRD/kg = 1 360 000 GRD/ha;

— enimmäistuen osuus on 30 prosenttia tuotannon bruttoarvosta, joten se on 30 % x 1 360 000 GRD/ha = 408 000 GRD/ha.

Kreikan viranomaiset arvioivat edunsaajien määräksi 120, ja Kreikan valtion tätä toimenpidettä varten osoittama kokonaisbudjetti on 40 miljoonaa Kreikan drakmaa.

II

1. 30 päivänä toukokuuta 1997 päivätyssä kirjeessään SG(97) D/4136 komissio ilmoitti Kreikan viranomaisille päätöksestään aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa säädetyn ilmoitettuja toimenpiteitä koskevan menettelyn.

2. Kirjeessään komissio ilmoitti Kreikan viranomaisille, ettei toimenpide näyttänyt täyttävän perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyjä poikkeustapausta koskevia edellytyksiä, ja sitä oli siksi pidettävä yhteismarkkinoille soveltumattomana.

⁽¹⁾ EYVL L 151, 30.6.1968, s. 16⁽²⁾ EYVL L 26, 2.2.1996, s. 13⁽³⁾ EYVL C 225, 24.7.1997, s. 19

Komissio katsoi tuen täyttävän luonnonmullistuksista ja muista epäsuotuisista olosuhteista aiheutuvia menetyksiä koskevat komission vakiintuneen menettelyn soveltamiselle asetetut edellytykset⁽¹⁾. Komissio katsoo, että vain ilmastollisia tekijöitä, kuten pakkasta, raesadetta, hallaa, rankkasadetta tai kuivuutta voidaan pitää perustamissopimuksen 92 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina luonnonmullistuksina, silloin kun kullekin tuensaajalle aiheutunut tuho saa tietyt mittasuhteet. Täksi määräksi on vuosiviljelmille vahvistettu 30 prosentin tuotannonmenetys verrattuna tavanomaiseen kauteen (joka on periaatteessa vahingon tapahtumiskautta edeltävien kolmen vuoden keskiarvo) ja 20 prosentin tuotannonmenetys asetuksen (EY) N:o 950/97 21 artiklan 2 kohdassa (entinen direktiivi 75/268/ETY) tarkoitetuilla epäsuotuisilla alueilla. Vahingot voidaan korvata enintään 100 prosenttiin aiheutuneista menetyksistä.

Tarkasteltavana olevassa tapauksessa korvausmenettely voidaan aloittaa vain, jos aiheutuneet menetykset kohoavat 50 prosenttiin tavanomaisesta tuotannosta. Korvaustaso on sitä paitsi asetettu 30 prosenttiin tuotannon bruttoarvosta.

Komissio katsoi kuitenkin, että linssien viljelyn enimmäistuotannon bruttoarvo yhteisössä oli 881 ecua/hehtaarilta (= 270 000 GRD/ha huhtikuussa 1997)⁽²⁾. Linssien tuotannon bruttoarvo Leukasissa oli Kreikan viranomaisten antamien tietojen mukaan 1 360 000 Kreikan drakmaa hehtaarilta, mikä huhtikuussa 1997 sovelletun vaihtokurssin mukaan oli noin viisinkertainen yhteisön muiden alueiden linssinviljelyn enimmäistuotannon bruttoarvoon verrattuna.

Komissio piti 2 000 Kreikan drakman arvoa hehtaarilta linseille epätavallisen korkeana. Itse asiassa Leukasin linssien markkina-arvo oli yhdeksän kertaa korkeampi kuin muiden jäsenvaltioiden tuottajien saama hintasteikon korkein hinta, joka oli 0,7 ecua kilogrammalta (215 GRD/kg). Kyseinen arvo oli niin korkea, että komissio epäili sen todenperäisyyttä, vaikka otettaisiinkin huomioon Kreikan viranomaisten vakuutukset puheena olevien linssien erityisen korkeasta laadusta.

Komissio myös katsoi, että Kreikan viranomaisten käyttämä tuotannon bruttoarvon laskentatapa johti 22,5 prosenttia liian suureen tukeen tuotteiden mainittuun myyntihintaan verrattuna. Komissio katsoi olevan merkkejä siitä, että kuivuudesta aiheutuneista vahingoista oli maksettu liian suuria korvauksia ja ettei kyseistä tukea voida pitää perustamissopimuksen 92 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisena.

⁽¹⁾ EYVL L 142, 2.6.1997, s. 1

⁽²⁾ Kun perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa säädetty menettely aloitettiin, komission laskelmien ja päätelmien perustana oli huhtikuussa 1997 sovellettu vaihtokurssi 1 ecu = 305 GRD.

3. Komissio asetti tämän menettelyn mukaisesti Kreikan hallitukselle määräajan, jonka kuluessa sen oli esitettävä asiaa koskevat huomautuksensa.

Komissio julkaisi *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* muille jäsenvaltioille ja niille, joita asia koskee, kehotuksen esittää huomautuksensa kyseisistä toimenpiteistä.

III

1. Kreikan hallitus esitti 23 päivä kesäkuuta 1997 päivätyssä kirjeessään edellä käsiteltyjä toimenpiteitä koskevat huomautuksensa.

- a) Hallinnollisten toimien osalta Kreikan viranomaiset ilmoittavat, ettei tukitoimia ole toteutettu ennen kuin menettelyssä päädytään lopulliseen ratkaisuun.

Kreikan viranomaiset sanovat, että vaikka asianomaiset ministerit ovatkin hyväksyneet ministeriöiden tekemän yhteisen päätöksen, se ei välttämättä merkitse päätöksen automaattista toteuttamista. Samoien viranomaisten mukaan asetuksen toteuttamisen edellytyksenä on, että maatalousministeriö hyväksyy siihen liittyvät päätökset, joissa määritellään tuen toteuttamista ja maksamista koskevat yksityiskohdat.

Mainittuja tekstejä ei ole hyväksytty, eikä Kreikka ole niin muodoin toteuttanut kiistanalaista ministeriöiden tekemää yhteistä päätöstä. Kreikan viranomaiset ovat ilmoittaneet, ettei tukea toteuteta, ennen kuin perustamissopimuksen 92 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn asiaa koskeva päätös on lopullisesti hyväksytty.

- b) Sisällön osalta Kreikan viranomaiset ilmoittavat komissiolle, että korkea kilohinta johtuu siitä, että Englouvi-lajiketta viljellään heikkorakenteisilla penkereillä, joilla ei voi käyttää koneita. Kaikki työ, puinti ja sadonkorjuu mukaan lukien on tehtävä käsityönä, mikä lisää huomattavasti tuotantokustannuksia.

Kreikan viranomaiset ilmoittavat myös, että tässä erityistapauksessa tuottajille maksettu hinta on vähittäismyyntihinta, koska tuottajat myyvät itse "vähäisen" tuotantonsa välittömästi sadonkorjuun jälkeen. Samat viranomaiset lisäävät, että kokonaisuutanto on vähäinen (30–35 tonnia kaikkiaan).

Lopuksi Kreikan viranomaiset sanovat, että jos komissio hyväksyy kyseessä olevan tuen, he käyttävät laskentaperusteena tuottajille maksettua alinta hintaa, 1 500 Kreikan drakmaa kilolta, laatiessaan tuen täytäntöönpanon yksityiskohdista annettavaa asetusta.

2. Komissio ei ole saanut huomautuksia muilta jäsenvaltioilta tai niiltä, joita asia koskee.

IV

Kreikan viranomaisten esittämien perusteiden johdosta komissio ilmoittaa seuraavaa:

- a) Perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan viimeisessä virkkeessä sanotaan, että jäsenvaltio, jota asia koskee, ei saa toteuttaa ehdottamiaan toimenpiteitä, ennen kuin menettelyssä on annettu lopullinen päätös.

”Toteuttaminen” ei tarkoita ainoastaan varsinaista tuen maksamista tuen saajalle vaan myös sellaisen hyväksynnän antamista, joka mahdollistaa tuen maksamisen ilman muita mahdollisuuksia (¹). Jotta välttyttäisiin tältä rikkomukselta toimenpiteiden lainsäädäntökäsittelyn aikana, jäsenvaltioita kehoitetaan joko ilmoittamaan niistä jo suunnitteluvaiheessa tai, jos ilmoitusta ei ole tehty, säätämään määräys, jonka mukaan tuen maksava elin voi suorittaa maksun vasta komission hyväksymisen jälkeen.

Tarkasteltavana olevassa tapauksessa Kreikan viranomaiset ilmoittivat komissiolle ministeriöiden tekemästä yhteisestä päätösluonnoksesta. Vastauksessaan komission pyytämiin lisätietoihin Kreikan viranomaiset ilmoittivat komissiolle, että ministeriöiden tekemä yhteinen päätösluonnos oli jo hyväksytty mutta että sitä ei ollut vielä toteutettu. Alunperin toimituissa tiedoissa ei ollut mainittu, että toimenpiteen toteuttamista koskevat määräykset piti vielä hyväksyä. Tässä tilanteessa ja ottaen huomioon, että tukitoimet oli toteutettu aiemmin selitettyssä yhteisön määrittelymerkityksessä, tuki luokiteltiin uudelleen tueksi, josta ei ollut annettu ilmoitusta.

Komissio ottaa kuitenkin huomioon, että maatalousministeriön toteuttamista ja maksamista koskevat kaksi päätöstä olivat tuen suorittamiseksi välttämättömiä, että niitä ei ollut vielä hyväksytty ja ettei ilmoitettuja toimenpiteitä sen vuoksi ollut tosiasiallisesti toteutettu.

- b) Aloittaessaan perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn komissio oli katsonut, että Kreikan viranomaisten esittämät perusteet eivät vaikuttaneet riittävältä oikeuttamaan kyseessä olevan peltokasvin kaupallisen arvon kymmenkertaista lisäantymistä. Vaikka olisikin totta, että erityisistä tuotantoloista johtuen puheena olevien linssien laatu on parempi, mikä lisää niiden kaupallista arvoa, komissio epäili vahvasti, voisiko tämä arvo todella olla kymmenkertainen linssien tavanomaiseen markkinahintaan verrattuna.

(¹) Komission 27.4.1989 päivätty kirje SG(89) D/5521 jäsenvaltioille.

Kreikan viranomaisten toimittamat lisätiedot eivät ole millään tavalla muuttaneet komission alkuperäistä kantaa.

Korkeammat tuotantokustannukset, jotka johtuvat siitä, ettei viljelyssä voida käyttää koneita, vähäinen tuotantomäärä sekä tuotteiden suoramyyni kuluttajille vaikuttavat kiistämättä kyseessä olevien yrittäjien kilpailukykyyn, mutta ne eivät riitä perusteluksi niin paljon korkeammalle kaupalliselle arvolle. Kreikan viranomaiset eivät ole toimittaneet komissiolle, eikä komissio ole muutoinkaan saanut sellaista tietoa, joka osoittaisi, että kuluttajat ovat valmiita maksamaan kyseisistä linssistä kymmenkertaisen hinnan verrattuna siihen korkeimpaan hintaan, jonka keskeiverto eurooppalainen kuluttaja maksaa samasta tuotteesta. Kun otetaan huomioon keskimääräinen tuki (30 prosenttia tuotannon bruttoarvosta), tällainen linssien kaupallisen arvon lisäys johtaisi tavanomaisilla markkinahinnoilla laskettuja menetyksiä kolme kertaa suurempiin korvauksiin.

Se, että Kreikan viranomaiset sitoutuvat yksityiskohdaiset toteutussäännöt vahvistaessaan käyttämään tuotantoarvoa, joka vastaa markkinahintaa 1 500 GRD/kg, ei sitä paitsi merkitse sitä, etteivätkö mainitut tuottajat saisi edelleen kohtuuttomia korvauksia menetyksistään. Tosiasiassa linssien kaupallinen arvo olisi edelleen kuusinkertainen yhteisön muiden tuottajien enimmillään saavuttamaan arvoon verrattuna. Kun otetaan huomioon keskimääräinen tuki, tämä hinta johtaisi kohtuuttoman korvaukseen, joka olisi miltei kaksinkertainen tavanomaisilla markkinahinnoilla laskettuihin menetyksiin verrattuna.

V

Asetuksen (ETY) N:o 827/68 5 artiklassa säädetään, että perustamissopimuksen 92–94 artiklaa sovelletaan mainitun asetuksen liitteessä lueteltujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

Perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Yhteisön proteiinipitoisten peltokasvien tuotanto on 5,26 miljoonaa tonnia (²). Kreikan proteiinipitoisten peltokasvien tuotanto on 39,3 miljoonaa tonnia. Näillä tuotteilla käydään kauppaa muiden jäsenvaltioiden ja Kreikan välillä. Kreikka tuo 3,6 miljoonaa tonnia proteiinipitoisia peltokasveja muista jäsenvaltioista ja vie 513 tonnia. Kreikkaa koskien tämän kaupan rahallinen arvo on 0,73 miljoonaa ecua viennin osalta ja 1,54 miljoonaa ecua tuonnin osalta.

(²) Lähde: Eurostat.

Näin ollen suunnitelluilla toimenpiteillä saattaisi olla vaikutuksia proteiinipitoisten peltokasvien kaupan jäsenvaltioiden välillä, koska tukijärjestelmä, joka suosii jonkin jäsenvaltion yrittäjiä muiden jäsenvaltioiden yrittäjiin verrattuna, todella vaikuttaa tällaiseen kauppaan. Mainituilla toimilla on suora ja välitön vaikutus kyseisten yrittäjien tuotantokustannuksiin, ja ne antavat sen vuoksi taloudellista etua verrattuna samalla alalla Kreikassa tai muissa jäsenvaltioissa toimiviin yrittäjiin, jotka eivät saa vastaavaa etua. Näin ollen ne vääristävät tai uhkaavat vääristää kilpailua.

Edellä sanottu huomioon ottaen kyseinen tuki on katsottava valtiontueksi, joka täyttää perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa asetetut tunnusmerkit.

VI

Perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa määrätään, että tuki, joka täyttää siinä asetetut tunnusmerkit, ei periaatteessa sovellu yhteismarkkinoille.

Tästä soveltumattomuudesta 92 artiklan 2 kohdan a alakohdassa (sosiaalinen tuki) ja c alakohdassa (tuki eräille Saksan alueille) mainittuja poikkeuksia ei selvästikään voida soveltaa kyseessä olevaan tapaukseen. Kreikan hallitus ei ole liioin niihin vedonnut.

Perustamissopimuksen 92 artiklan 2 kohdan b alakohdassa (tuki luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi) määrättyä poikkeusta ei voida soveltaa, koska tukitoimi sallii kuivuuden aiheuttamien vahinkojen kohtuuttoman korvaamisen.

Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdassa määrättyjen poikkeusten osalta sanotaan, että tavoitteiden täytyy olla yhteisön edun mukaisia eikä vain jonkin kansantalouden erityisalan mukaisia. Nämä poikkeukset (joita on tulkittava tiukasti) voidaan sallia vain tapauksissa, joissa komissio voi varmistua siitä, että tuki on välttämätön jonkin mainituissa määräyksissä tarkoitetun tavoitteen toteuttamiseksi. Jos poikkeus myönnettäisiin tuelle, joka ei ole tällaisiin tavoitteisiin pyrkivä, se tarkoittaisi, että on hyväksyttävää, että jäsenvaltioiden väliseen kauppaan vaikutetaan ja kilpailua vääristetään ilman, että yhteinen etu sitä oikeuttaa, ja että näin ollen perusteettomia etuja voidaan myöntää muiden jäsenvaltioiden vahingoksi.

Tässä tapauksessa ei ole sellaisia perusteita, jotka oikeuttaisivat mainitun tuen myöntämisen. Kreikan hallitus ei ole toimittanut eikä komissio ole saanut mitään näyttöä,

joka osoittaisi, että mainittu tuki täyttää minkään 92 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen soveltamiselle edellytetyt ehdot.

Toimenpiteet eivät edistä 92 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua Euroopan yhteistä etua koskevaa tärkeätä hanketta, koska tuki on mahdollisten kaupan kohdistuvien vaikutustensa vuoksi ristiriidassa yhteisen edun kanssa.

Ehdotetuilla toimilla ei myöskään pyritä kyseisen jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen saman säännöksen merkityksessä.

Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdassa ja c alakohdassa säädettyihin, tiettyjen alueiden tai taloudellisten toimintojen kehityksen edistämiseen tarkoitettuihin tukiin liittyvien poikkeusten osalta on huomautettava, että kyseessä oleva tuki on luonteeltaan operationaalista tukea, joka ei voi saada aikaan kestäviä parannuksia kyseessä olevan alueen ja alan olosuhteisiin⁽¹⁾.

Mikään perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdassa säädettyistä poikkeuksista ei siis koske mainittua tukea.

On sitä paitsi muistettava, että kyseessä oleva tuki koskee yhteisen markkinajärjestelyn piiriin kuuluvaa tuotetta ja että yksittäisen jäsenvaltion toimivalta minkään tällaisen organisaation toimintaan puuttumiseksi on rajoitettua. Toimivalta kuuluu yksinomaan komissiolle.

Yhteisiä markkinajärjestelyitä on pidettävä täydellisinä ja kattavina järjestelminä, mikä estää jäsenvaltioita säättämästä toimenpiteitä, jotka ovat niiden kanssa ristiriidassa tai muuttavat niitä.

Kyseessä olevan tuen on tämän vuoksi katsottava olevan ristiriidassa yhteisön säännösten kanssa. Näin ollen siihen ei voida soveltaa mitään 92 artiklan 3 kohdan poikkeuksista.

Mainittu tukitoimi ei sen vuoksi sovellu yhteismarkkinoille.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kreikan Leukasin linssinviljelijöiden hyväksi ehdottama tukitoimi on yhteismarkkinoille soveltumaton. Sen vuoksi mainittua tukea koskevaa säädöstä ei voida hyväksyä.

2 artikla

Kreikan on kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta ilmoitettava komissiolle toteuttamistään päätöksen täytäntöönpanotoimista.

⁽¹⁾ Asia T-459/93, Siemens AE v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 8.6.1995, kok. 1995, s. II-1675.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Helleenien tasavallalle.

Tehty Brysselissä 14 päivänä heinäkuuta 1998.

Komission puolesta

Karel VAN MIERT

Komission jäsen
